

Ligskjorten

Der var engang en mor, som havde en lille dreng på syv år. Han var så sød og god, at alle, der så ham, holdt af ham, og hans mor elskede ham også over alt på jorden. Men pludselig blev han syg, og den gode Gud tog ham op til sig. Den stakkels mor var fortvivlet og græd dag og nat. Kort tid efter, at den lille dreng var begravet, viste han sig om natten for sin mor på de steder, hvor han havde løbet omkring og leget, mens han levede. Når hun græd, græd han også, og om morgenen forsvandt han igen. Men da hans mor slet ikke ville holde op med at græde, kom han en nat i sin hvide ligskjorte, som han havde haft på, da han blev lagt i kisten, og med sin lille krans på hovedet, satte sig ved foden af hendes seng og sagde: "Hold op med at græde, lille mor, ellers kan jeg ikke falde i søvn i min kiste. Min ligskjorte er så våd af alle dine tårer." Moderen blev forfærdet og holdt op med at græde. Næste nat kom drengen igen med et lille lys i hånden og sagde: "Kan du se, nu er min skjorte snart tør, så får jeg ro i min grav." Da bad moderen til Gud og bar sin sorg stille og tålmodigt. Barnet kom ikke mere igen, men sov roligt i sin seng nede i jorden.

* * *